

5

**TISZTÁK,
HŐSÖK,
SZENTEK**

**TOURS-I
SZENT MÁRTON**

Danica
KÖNYVHÍDÓ

2013

Mártonnak egy idős, keresztény szolgáló mesélt Istenről

MÁRTON GYERMEKKORA

Márton a Római Birodalom területén, Savariában, a mai Szombathelyen született 316-ban. Szülei jómódban élő pogányok voltak. A szülők mindent megtettek annak érdekében, hogy gyermekük semmiben ne szenvedjen hiányt. Márton apja magas beosztásban lévő katonatiszt volt, aki azt akarta, hogy fia is a nyomdokaiba lépjen.

Márton egészen kicsi volt még, amikor szülei Savariából átköltöztek az itáliai Páviába, az ókori Ticiniumba. Márton pogány környezetben nevelkedett. Volt egy idős szolgálója, aki kereszténynek vallotta magát. A nagyon okos és minden új ismeretre fogékony Márton gyakran kérdezgette hű szolgáját a keresztény vallásról és Istenről. Eleinte kételkedve hallgatta a szolgáló szavait, gyakran vitába is szállt vele. Ám amikor látta, hogy az milyen kitartóan hisz Istenében, úgy döntött, ő is megszeretné ismerni a keresztény embereket és vallásukat. Elment tehát a templomba, s katekumennek, vagyis hittanulónak jelentkezett a püspöknél.

A KATONAI SZOLGÁLAT VÉGE

Márton tizennyolc évesen megkeresztelkedett, utána pedig még két évig katonáskodott. Jó katona volt, mindig becsületesen harcolt. Amikor a barbárok betörték Galliába, Julianus császár összevonta seregeit, és a csata előtt katonáinak pénzjutalmat adott. A katonák egyesével léptek a császár elé, hogy átvegyék jutalmukat. Mikor Mártonra került a sor, ő így szólt: „Eddig neked szolgáltam, engedd meg, hogy most már Istennek katonáskodjam. Adományodat fogadja el az, aki harcolni akar, én Krisztus katonája vagyok, ezért nekem már nem szabad harcolnom.”

A császár e szavakra szörnyű haragra gerjedt, s azzal vádolta Mártont, hogy nem a vallása miatt adja fel a katonaéletet, hanem mert gyáva és fél a csatától. Márton így felelt: „Ha elhatározásomat gyávaságnak és nem a hitemnek tulajdonítják, akkor holnap fegyvertelenül állok oda a sereg elé, és Jézus Urunk nevében, a kereszt jelével, pajzs és sisak nélkül bátran behatolok az ellenség sorai közé.”

Márton visszautasította a pénzjutalmat és kilépett a hadseregből

Elbújt az emberek elől, de a ludak gágogása elárulta rejtekhelyét

SZENT MÁRTON PÜSPÖK

Tours városa a mai Franciaország területén található. A város lakói püspökük halála után azt akarták, hogy Márton legyen az új püspök. A szerény Márton ekkor szintén remeteségben élt, és nem érezte magát méltónak a nagy feladatra. Hiába hívták, ő nem is akart bemenni a városba. Csak egy kis csellel tudták kimozdítani remetelakjából. Azt mondták neki, hogy egy beteg asszonyt kell meggyógyítani.

Útban a város felé rengetegen kísérték. Az emberek nagyon szerették és tisztelték őt, ezért egészen a városkapuig vezették. A városlakók egyöntetűen Mártont tartották legméltóbbnak a püspöki címre.

Minden gyerek tudja, hogy Szent Márton ünnepén, november 11-én libás ételeket szokás enni. Márton alakjához hozzá tartozik a lúd: sok festményen, mozaikon láthatjuk mellette a szárnyast. Mártonnak valóban voltak lúdjai? Erre a kérdésre a legenda válaszol helyettünk. A legenda szerint Márton a püspökké választása előtt egy ólba bújt

az őt kereső emberek elől. A ludak gágogása azonban elárulta, hogy hol rejtőzködik. Innen ered az a hagyomány, amely Mártont lúddal ábrázolja.

Márton püspökként sem élt fényűző életet. Nem hordott drága ruhákat, egyszerű ételeket evett és ezt megkövetelte papjaitól is. Ezután is segített minden rászorulón, és az egész ország atyjaként tisztelte őt. Az emberek Márton gyógyításairól és ördögűzéseiről beszéltek.

Egy ideig a templom melletti kis cellájában lakott, de a sok látogató miatt egyre inkább vágyott a magányra. Ezért a várostól néhány kilométerre található sziklás helyre költözött. Hamarosan mások is követték, míg végül már nyolcvan tanítvány élt a hegyvidék üreges szikláiban. Senkinek sem volt magántulajdona, mindent megosztottak egymással. Napközben mindenki a saját cellájában imádkozott, csak a közös imádságok és étkezések alkalmával gyűltek össze. Mesterségekkel nem foglalkoztak, kivéve a másolást, amit a fiatalok végeztek. Durva szövésű ruhát hordtak, a kényelmes viselet bűnnek számított.

Márton gyógyításairól és ördögűzéseiről lett híres

Márton a császár helyett először paptársának nyújtotta a kupát

MAXIMUS CSÁSZÁR LAKOMÁJA

Köztudott volt Márton püspökről, hogy magas egyházi méltósága ellenére nem szeretete a fényűzést és a pompát. Ritkán fogadott el meghívásokat. Helyette az egyszerű életet választotta, s ezt megkövetelte paptársaitól is. Azt vallotta, hogy Isten a legnagyobb méltóság, ezért neki jár a legnagyobb tisztelet is. Ehhez ragaszkodott akkor is, amikor nagyhatalmú világi uralkodókkal találkozott.

Márton egy alkalommal mégis elfogadta Maximus császár meghívását. Közvetlenül a császár mellett foglalt helyet, így amikor az a kupát nyújtotta felé, Márton ivott belőle elsőként. A császár arra számított, hogy azután a püspök majd visszanyújtja neki. Ő viszont paptársának adta. Meghökken a császár, mire Márton elmondta, hogy nem helyes Isten szolgájánál előbbre helyezni még a császárt sem. Isten előtt az első helyen egyházának tagjai állnak, s csak azután következnek az olyan világi személyek is, mint az uralkodó. A nagyhatalmú Maximus császár elfogadta Márton választát.